

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

4.1 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลต่อสุขภาพจิตของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ในโรงพยาบาลขอนแก่น จำนวน 8 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล เสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.2 คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

4.1.3 เปรียบเทียบคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิต หลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของ

The Wilcoxon Matched - pairs Signed - ranks Test

4.1.4 แสดงคะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้าน ก่อนและหลังการให้คำปรึกษา

4.1.5 สรุปการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนครั้งของการนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
เพศ	
ชาย	4
หญิง	4
อายุ	
15-29 ปี	6
30-44 ปี	2
อายุเฉลี่ย	27 ปี
ระดับการศึกษาสูงสุด	
ประถมศึกษาปีที่ 6	2
มัธยมศึกษาปีที่ 6	5
อาชีวศึกษา	1
อาชีพ	
นักเรียน นักศึกษา	1
เกษตรกร	2
รับจ้าง	4
ค้าขาย	1
รายได้	
ไม่มี	1
1,000 - 2,000 บาท	2
2,001 - 3,000 บาท	2
3,001 - 5,000 บาท	3
จำนวนครั้งของการนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล	
เคย (1 ครั้ง)	1
ไม่เคย	7

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย และหญิง จำนวน 4 คนเท่ากัน ส่วนใหญ่ มีอายุในกลุ่ม 15-29 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 27 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมาเป็นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณ 3,001 - 5,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่เคยพักรักษาตัวในโรงพยาบาล

4.1.2 คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผู้รับคำปรึกษาคนที่	ก่อนให้คำปรึกษา	หลังให้คำปรึกษา
1	57	41
2	63	40
3	58	44
4	60	45
5	68	47
6	67	46
7	90	57
8	63	44
$\bar{X}$	65.75	45.5
SD	10.55	5.21

จากตารางที่ 4.2 คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ก่อนการให้คำปรึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.55 หลังการให้คำปรึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.21

4.1.3 เปรียบเทียบคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิต หลังการทดลองโดยใช้การทดสอบของ
The Wilcoxon Matched - pairs Signed - ranks Test (ตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.3 ผลต่างของคะแนนและอันดับที่ความแตกต่างระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วย
สัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว
ก่อนและหลังการทดลอง

ผู้รับคำปรึกษา คนที่	คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิต		ผลต่างของ คะแนน	อันดับที่ความ แตกต่าง	อันดับที่น้อย กว่า
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง			
1	57	41	16	3	-
2	63	40	23	7	-
3	58	44	14	1	-
4	60	45	15	2	-
5	68	47	21	5.5	-
6	67	46	21	5.5	-
7	90	57	33	8	-
8	63	44	19	4	-

จากตารางที่ 4.3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วยของกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ปรากฏว่า ผู้ป่วยที่มีผลแตกต่างมากที่สุด ได้แก่ ผู้ป่วย คนที่ 7
(ผลต่างของคะแนน 33 คะแนน) ผู้ป่วยที่มีผลแตกต่างน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้ป่วยคนที่ 3 (ผลต่าง
ของคะแนน 14 คะแนน) และไม่มีผู้ป่วยที่มีคะแนนหลังได้รับการให้คำปรึกษามากกว่าก่อนการ
ได้รับการให้คำปรึกษา

ตารางที่ 4.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิต หลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง โดยใช้การทดสอบของ

The Wilcoxon Matched - pairs Signed - ranks Test

ค่าเฉลี่ยอันดับที่	ผลรวมอันดับที่	จำนวน
4.50	36.00	8- Ranks
0	0	0+ Ranks
		0 0 Ties
		8
Z=-2.5205 *		

* p < .05

จากตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิต ก่อนและ
หลังการทดลอง โดยใช้ The Wilcoxon Matched - pairs Signed - ranks Test ปรากฏว่า ผู้ป่วย
ศัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ที่ได้รับการให้คำปรึกษา
แบบรายบุคคล มีคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิต

4.1.4 แสดงคะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้าน ก่อนและหลังการให้คำปรึกษา (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง

ผู้รับคำปรึกษา	ด้านที่															
	1		2		3		4		5		6		7		8	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	1.17	0.92	0.40	0.40	0.56	0.33	0.54	0.38	2.00	1.10	0.33	0.33	0.29	0.29	0.17	0.17
2	1.75	1.17	0.40	0.40	0.33	0.22	0.38	0.15	2.00	1.10	0.50	0.33	0.57	0.43	0.17	0.33
3	1.58	1.08	0.70	0.70	0.67	0.33	0.46	0.23	0.90	0.90	0.67	0.50	0.43	0.43	0.17	0.17
4	1.17	1.08	0.40	0.40	0.56	0.33	0.46	0.38	2.00	1.10	0.67	0.33	0.43	0.29	0.33	0.50
5	1.75	1.25	0.40	0.40	0.56	0.44	0.54	0.46	2.00	1.20	0.50	0.33	0.71	0.29	0.17	0.33
6	1.67	1.08	0.50	0.50	0.56	0.33	0.62	0.54	2.00	1.10	0.67	0.50	0.43	0.29	0.00	0.00
7	1.17	0.83	0.60	0.60	1.89	1.11	1.69	0.92	2.00	1.10	0.50	0.50	0.71	0.43	0.00	0.00
8	1.42	1.08	0.40	0.40	0.67	0.44	0.62	0.23	2.00	1.10	0.50	0.17	0.29	0.43	0.33	0.50
คะแนน รวมรวม	1.30		1.81		1.79		1.43		1.91		1.39		1.21		1.71	
															1.28	

จากตารางที่ 4.5 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูก และข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวรายบุคคล โดยพิจารณาเฉพาะด้านมีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐาน ซึ่งถือว่ามีปัญหาภาวะสุขภาพจิต ปรากฏว่า

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 1 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 5 คือวิตกกังวลเท่ากับ 2.00 และหลังได้รับการให้คำปรึกษามีคะแนนลดลงเท่ากับ 1.10

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 2 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 1 คือด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายเท่ากับ 1.75 และด้านที่ 5 คือความวิตกกังวลเท่ากับ 2.00 หลังได้รับการให้คำปรึกษามีระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิตทั้งสองด้านลดลงเท่ากับ 1.17, 1.10 ตามลำดับ

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 3 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 1 คือด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายเท่ากับ 1.58 หลังได้รับการให้คำปรึกษามีระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิตด้านนี้เท่ากับ 1.08

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 4 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 5 คือวิตกกังวลเท่ากับ 2.00 ซึ่งสูงกว่าคะแนนมาตรฐาน และหลังได้รับการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านนี้ลดลงเท่ากับ 1.10

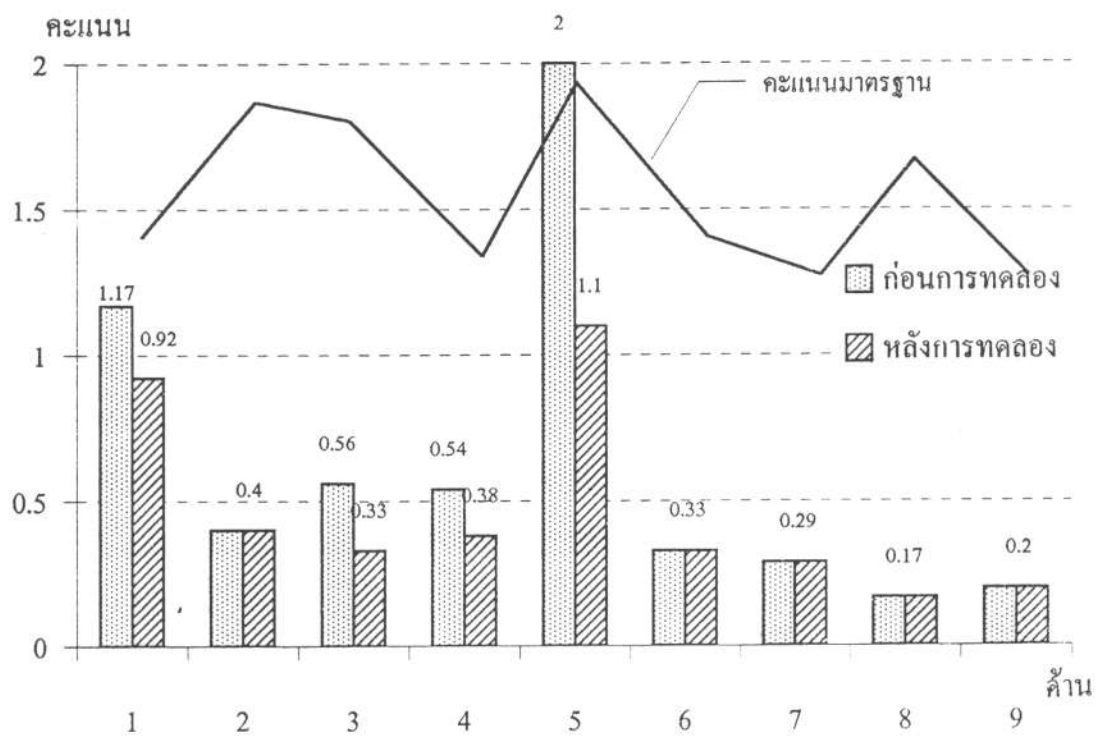
ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 5 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 1 คือด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายเท่ากับ 1.75 และด้านที่ 5 คือความวิตกกังวลเท่ากับ 2.00 หลังได้รับการให้คำปรึกษามีระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิตทั้งสองด้านลดลงเท่ากับ 1.25, 1.20 ตามลำดับ

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 6 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 1 คือด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายเท่ากับ 1.67 และด้านที่ 5 คือความวิตกกังวลเท่ากับ 1.08 หลังได้รับการให้คำปรึกษามีระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิตทั้งสองด้านลดลงเท่ากับ 2.00, 1.10 ตามลำดับ

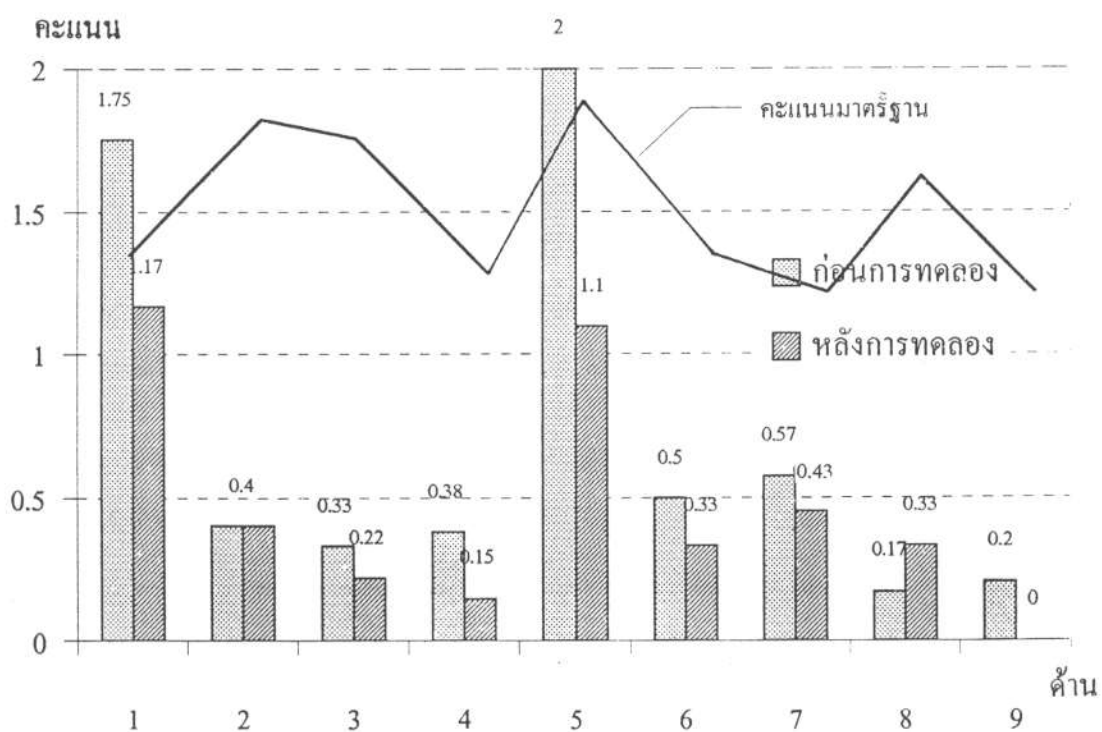
ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 7 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 3 คือด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่นเท่ากับ 1.89 ด้านที่ 4 คือซึมเศร้าเท่ากับ 1.69 และด้านที่ 5 คือความวิตกกังวลเท่ากับ 2.00 หลังได้รับการให้คำปรึกษามีระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิตทั้งสามด้านลดลงเท่ากับ 1.11, 0.92, 1.10 ตามลำดับ

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 8 : ก่อนการให้คำปรึกษามีคะแนนด้านที่ 1 คือด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายเท่ากับ 1.42 และด้านที่ 5 คือความวิตกกังวลเท่ากับ 2.00 หลังได้รับการให้คำปรึกษามีระดับคะแนนภาวะสุขภาพจิตทั้งสองด้านลดลงเท่ากับ 1.08, 1.10 ตามลำดับ

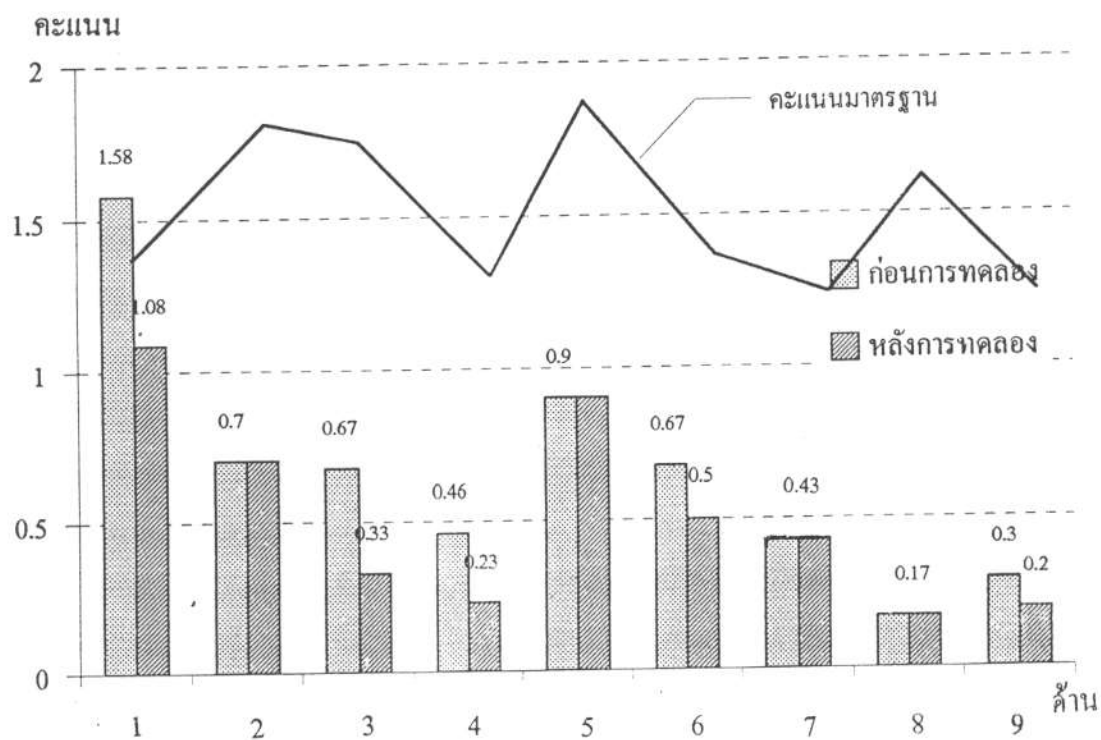
จากตารางที่ 4.5 แสดงคะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านของผู้ป่วยสัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ดังภาพที่ 2-9

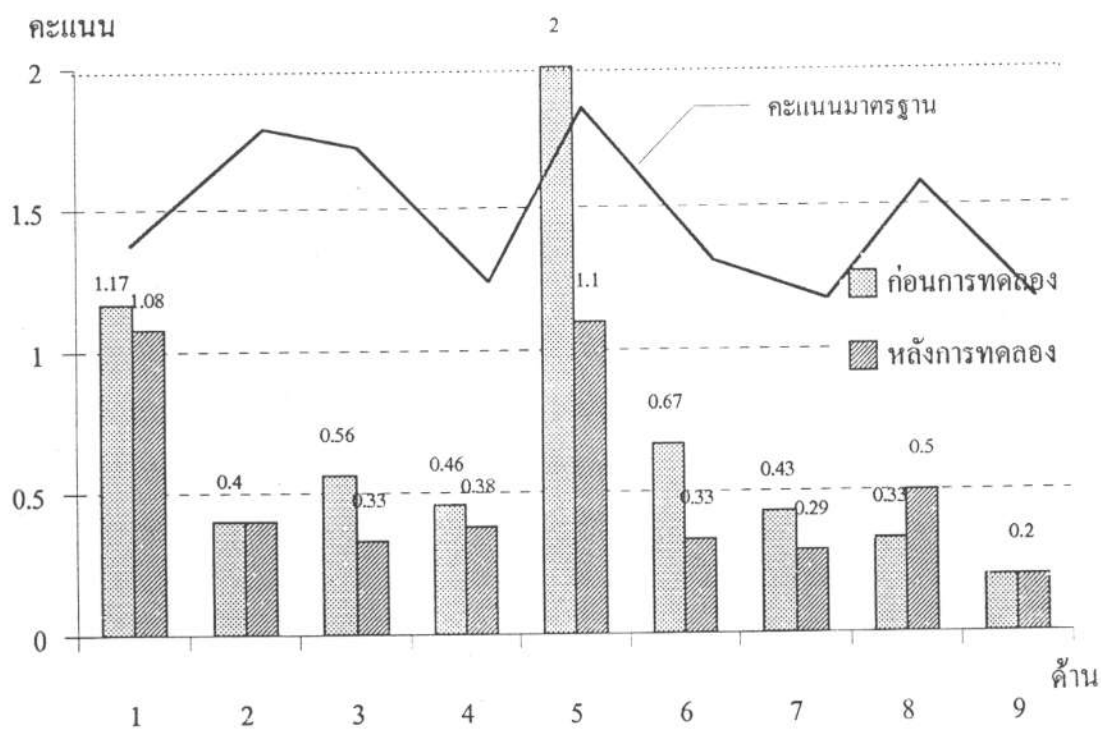
ภาพที่ 2 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 1

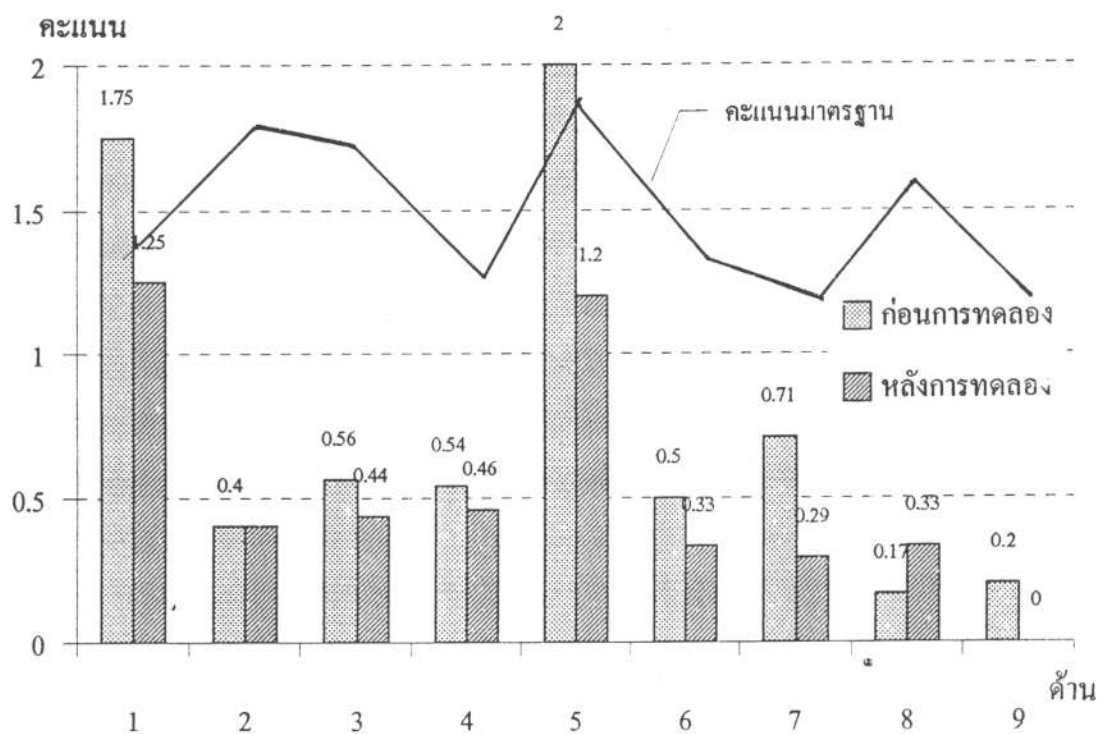
ภาพที่ 3 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 2

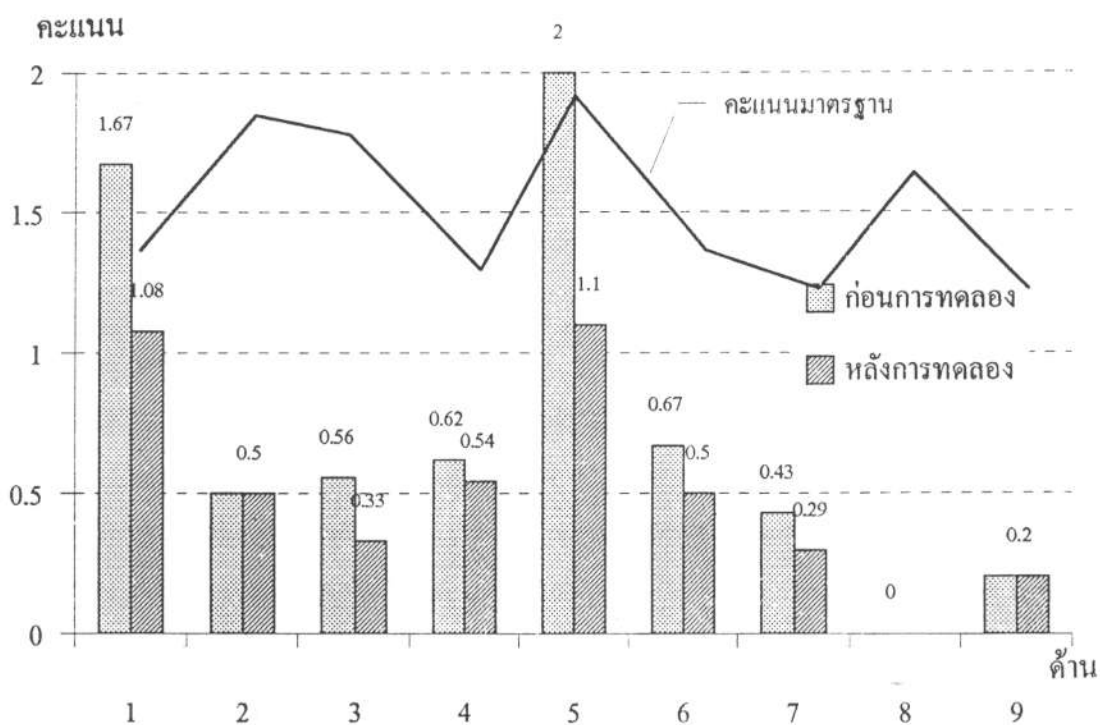
ภาพที่ 4 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 3

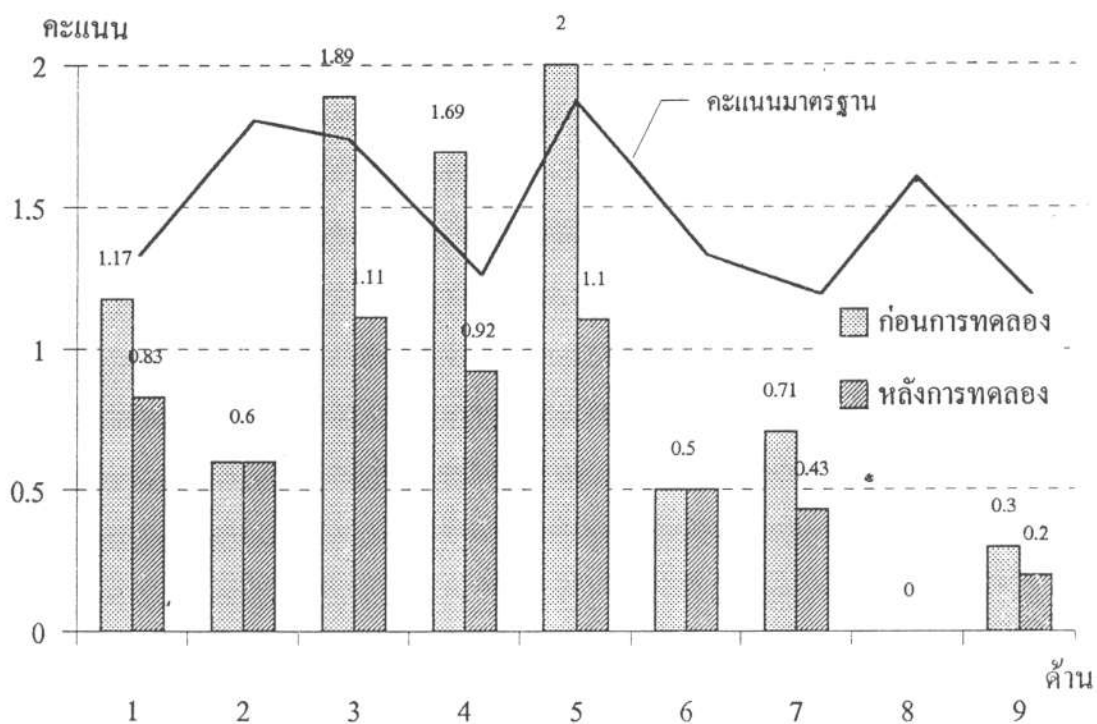
ภาพที่ 5 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 4

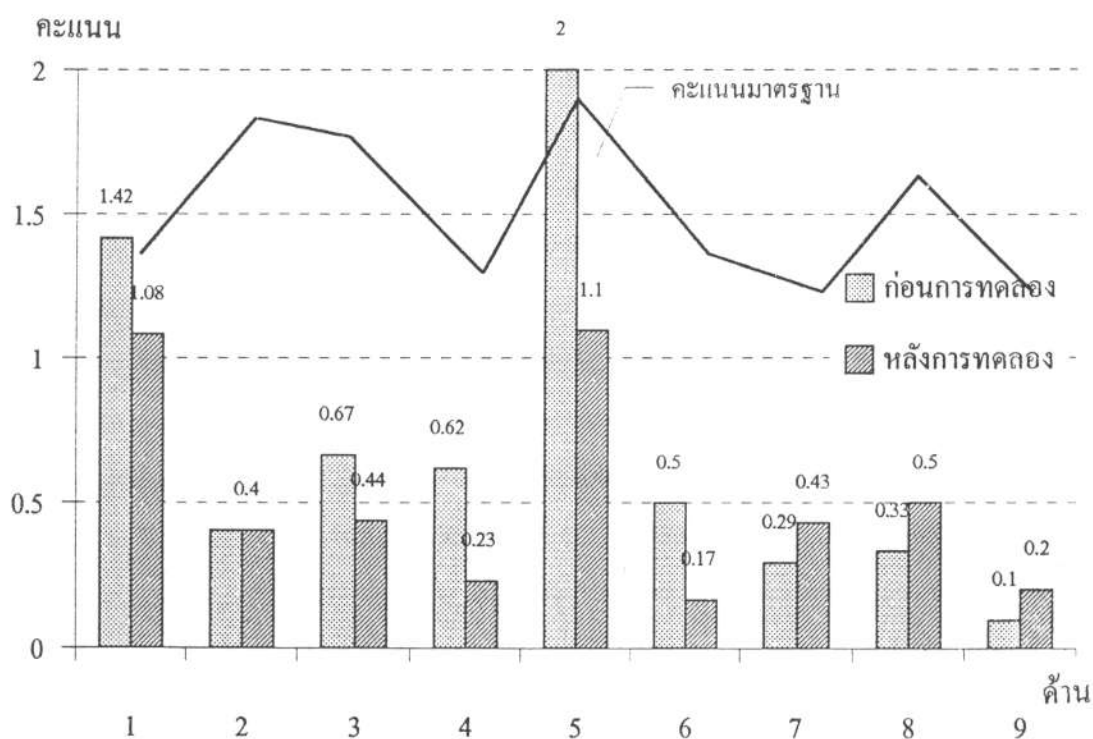
ภาพที่ 6 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 5

ภาพที่ 7 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 6

ภาพที่ 8 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 7

ภาพที่ 9 คะแนนเฉลี่ยระดับภาวะสุขภาพจิตรายด้านคนที่ 8

4.1.5 สรุปภาพรวมการให้คำปรึกษา

จากการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน ครั้งละ 45 - 60 นาที รวม 6 ครั้ง สรุปภาพรวมการให้คำปรึกษาได้ ดังนี้

ครั้งที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพ ผู้รับคำปรึกษายังมีความอาย และไม่ค่อยพูดเกี่ยวกับตนเองมากนัก เมื่อผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้เล่าเกี่ยวกับตนเอง ผู้รับคำปรึกษามีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา ให้ความร่วมมือที่ผู้ให้คำปรึกษาจะมาพบอีกตามที่นัดหมาย

ครั้งที่ 2 การสำรวจปัญหาและระบุปัญหา ผู้รับคำปรึกษาเริ่มรู้จักคุ้นเคยกับผู้ให้คำปรึกษามากขึ้น เต็มใจที่จะพูดคุยกับผู้ให้คำปรึกษามากขึ้น โดยได้เล่าเรื่องที่ตนเองรู้สึกหนักใจมากคือผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ทำให้ได้รับบาดเจ็บ มีความเจ็บปวด นอนไม่ค่อยหลับ และยังไม่ทราบแนวทางในการรักษาของแพทย์ มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว ผู้ให้คำปรึกษาใช้ทักษะสะท้อนความรู้สึกช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถสรุปสิ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล

ครั้งที่ 3 การวางแผนการแก้ปัญหา ผู้รับคำปรึกษาได้สำรวจและระบุปัญหาตนเองได้ รู้วิธีแก้ปัญหา เกิดกำลังใจในการแก้ปัญหาและวางแผนแก้ปัญหา โดยผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาคิดว่า การรักษาของแพทย์ต้องใช้เวลา และผู้รับคำปรึกษาควรมีส่วนร่วมในการดูแลตนเองในกิจวัตรประจำวัน เช่น เมื่อมีอาการปวดอาจจะประคบประครองโดยการเปลี่ยนอิริยาบถหรือรับประทานยาแก้ปวดซึ่งขอยกจากเจ้าหน้าที่ ติดตามขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดอาการผิดปกติ

ครั้งที่ 4 การดำเนินการตามแผนการแก้ปัญหา ผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาทดลองลงมือปฏิบัติตามแผนและวิธีการที่คิดไว้ เมื่อเกิดความไม่สบายใจและวิตกกังวลใจขึ้น โดยการปรับปรุงกิจวัตรประจำวัน พยายามปรับตัวให้ได้กับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้รับคำปรึกษาเกิดความเชื่อมั่นและกำลังใจในการปฏิบัติตามแผนการแก้ปัญหา

ครั้งที่ 5 การประเมินผลการดำเนินการตามแผนการแก้ปัญหา ผู้รับคำปรึกษาเล่าถึงผลการปฏิบัติตามแผนการแก้ปัญหา รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตน เพื่อลดความวิตกกังวลลง โดยยอมรับในปัญหาค้นตนเองมากขึ้น และสามารถปรับตัวกับสภาพความเจ็บป่วยได้มากขึ้น

ครั้งที่ 6 การประเมินผลการให้คำปรึกษาและยุติการให้คำปรึกษา ผู้รับคำปรึกษาพอใจกับผลของการให้คำปรึกษา เนื่องจากผู้รับคำปรึกษาได้มีการสำรวจตนเอง รู้จักตนเอง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น ยินดีและอบอุ่นกับการที่มีผู้มาพูดคุยด้วยและคลายความวิตกกังวลลง

4.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล มีคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานคือ ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลมีคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตลดลง เมื่อได้พิจารณาแล้วจะเห็นว่า การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง สามารถช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาลดความเครียดความวิตกกังวล เน้นทักษะและกระบวนการ ซึ่งการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลเป็นกระบวนการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือ ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น ปรับปรุงตนเอง การตัดสินใจในการแก้ปัญหา (วัชร ทรัพย์มี, 2533) รวมถึงการช่วยผ่อนคลายอารมณ์เกี่ยวกับปัญหา สามารถมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา และเข้าใจสภาพการณ์ของตนเองได้ชัดเจนมากขึ้น การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลมีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้ป่วยมองเห็นปัญหา รู้สึกว่าตนเองไม่โดดเดี่ยว แสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหา มีพลังในการแก้ไขปัญหา จากการที่มีโอกาสแสดงความรู้สึกเล่าและระบายความรู้สึกที่รบกวนจิตใจตลอดเวลาออกมา ตลอดจนการมีผู้ให้ความสนใจ พุดคุย เห็นอกเห็นใจ ทำให้ผู้รับคำปรึกษาลดความอึดอัดลงได้ เมื่อเข้าใจและมองเห็นแนวทางในการปฏิบัติ ผู้รับคำปรึกษาจะมีการรับรู้ข้อมูลที่ดีขึ้น เป็นผลให้เกิดความร่วมมือในการดูแลตนเอง

จากผลการศึกษา จึงเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลแก่ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว มีประโยชน์ช่วยแก้ไขปัญหามาตรฐานสุขภาพจิต ซึ่งเป็นปัญหาทางอารมณ์สอดคล้องกับการศึกษาของ ฌอนิมภรณ์ นิลกาญจน์ (2533) ที่ศึกษาพบว่า การให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลสามารถลดอารมณ์เศร้าได้มากกว่าก่อนการให้คำปรึกษาปรึกษา ซึ่งวาสนา แฉล้มเขตร (2525 อ้างถึงใน รัชนี้ วีระสุขสวัสดิ์, 2535) พบว่าการให้คำปรึกษาแบบ Rogers สามารถลดปัญหาทางอารมณ์ ของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และ Watson P.G. (1983) พบว่าการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลช่วยให้ผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการผ่าตัดทำช่องเปิดเอาลำไส้ออกจากหน้าท้อง เปลี่ยนแปลงอึดอัดทนโน้ทนไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสินีนัญ บุญต่อเดิม (2530) ได้เสนอว่าควรให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยเพื่อเตรียมพร้อมที่จะเผชิญปัญหานานาประการที่จะติดตามมา เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยได้มีการรับรู้เหตุการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งเมื่อมีปัญหาทางสุขภาพจิต ผู้ป่วยจะมีความกลัวต่อความเจ็บป่วยของตนเอง กลัวว่าจะเป็นคนไร้ความสามารถ วิตกกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย มีความหงุดหงิด อารมณ์เสีย เบื่อหน่ายต่อสภาพตัวเอง จนไม่อยากรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว นอกจากนี้จารุพรรณ พันธุ์จิตร (2532) ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้ความช่วยเหลือ

เหลือซึ่งเป็นการให้บริการระยะสั้นระดับบุคคลเน้นการบำบัดรักษา หรือบรรเทาปัญหาทางด้านจิตใจ สามารถกระทำได้โดยการให้คำปรึกษากรณีที่ประสบปัญหาที่มีผลกระทบด้านจิตใจ

จากที่ผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยการให้คำปรึกษาแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลางด้วยการสร้างสัมพันธภาพ การระบุดูประสงคฺ์และปัญหา การใช้ทักษะต่างๆในการให้คำปรึกษาที่สำคัญเน้นการสะท้อนเนื้อหาและการสะท้อนความรู้สึก การให้ข้อมูลและการให้กำลังใจ ทำให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถแสดงความรู้สึกรับรู้ต่อปัญหาตนเอง มองเห็นแนวทางการแก้ปัญหาและวางแผนปฏิบัติการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จนเกิดผลที่น่าพอใจโดยผู้รับคำปรึกษาเกิดการยอมรับตนเอง ปรับตัว และให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาลมากขึ้น เป็นวิธีการที่เหมาะสมจะนำมาใช้ให้กับผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว เนื่องจากการจำกัดการเคลื่อนไหวเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาของบุคคล รู้สึกเหมือนไม่มีใครช่วยเหลือ ไร้ความสามารถ ประสิทธิภาพในการตัดสินใจลดลง หลีกหนีผู้อื่นทั้งความคิดและการกระทำ (Boroch,1976) จนเป็นผลให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตขึ้นได้ เช่น ไม่ยอมรับตนเอง มีภาวะซึมเศร้าหงุดหงิด โมโหง่าย ส่งผลกระทบต่อการรักษาโดยเฉพาะการรักษากระดูกและข้อ อาจเกิดภาวะแทรกซ้อนจนไม่สามารถใช้วิธวะได้เหมือนเดิมและความพิการนี้จะยังคงอยู่ตลอดชีวิตของผู้ป่วย ดังนั้นการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลโดยผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง สามารถช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจตนเอง ยอมรับรู้ปัญหาและทางเลือกในการแก้ปัญหา สอดคล้องกับ ฟาริดา อิบราฮิม (2525) ว่า การสร้างสัมพันธภาพ การให้กำลังใจ ให้โอกาสผู้ป่วยระบายความรู้สึก ความกดดันที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้ป่วยอยู่กับสภาวะที่เป็นจริง

จากการให้คำปรึกษารายบุคคลแก่ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกลำบากการเคลื่อนไหว ซึ่งต่อไปนี้จะใช้คำว่า “ผู้รับคำปรึกษา” พบว่า

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 1 :เป็นเพศหญิง อายุ 17 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ไม่เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่า กระดูกไหปลาร้าหักและกระดูกไหหล่ขวหลุด ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิต อาจเกิดจากมีความรู้สึกตกใจและไม่คิดว่าจะเกิดอุบัติเหตุขึ้น สิ่งที่หนักใจมากที่สุดคือกลัวว่าไหล่และแขนขวาใช้การไม่ได้เหมือนเดิม วิตกกังวลเกี่ยวกับการปรับตัวเมื่ออยู่โรงพยาบาล เพราะยังไม่เคยเข้าโรงพยาบาลมาก่อน ไม่คุ้นเคยกับสถานที่ โดยเฉพาะเรื่องการนอนจะนอนไม่ค่อยหลับ นอกจากนี้ยังกังวลเรื่องการสอบ เพราะเกิดอุบัติเหตุเป็นช่วงเวลาใกล้สอบ ไม่พบปัญหาเรื่องแรงสนับสนุนจากญาติและผู้ที่เกี่ยวข้องหรือด้านเศรษฐกิจ เพราะเจ้าของรถทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้รับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจำ เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการให้คำปรึกษาพบว่าคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความวิตกกังวลลดลง อาจเป็นผลจาก ผู้ให้คำปรึกษาช่วยสนับสนุนให้กำลังใจ กระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาได้คิด โดยผู้รับคำปรึกษาบอกว่า ยินดีและอบอุ่นกับการที่มีผู้ให้คำปรึกษามาพูดคุยด้วย มีกำลังใจและคลายความวิตกกังวลลง ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้บางส่วน คลายความวิตกกังวลลง ประกอบกับการที่ผู้รับคำปรึกษาวางแผน โดยการอ่านบททบทวนหนังสือขณะอยู่ในโรงพยาบาล การปรับปรุงกิจวัตรประจำวัน พยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปและแนวทางการรักษาของแพทย์และพยาบาล ขอมรับใน ปัญหาสามารถปรับตัวกับสภาพความเจ็บป่วยได้มากขึ้น และจากอาการทางกายของผู้ป่วยเริ่มดีขึ้น จากการที่ผู้รับคำปรึกษาบอกว่ามีอาการเจ็บปวดลดลง สามารถขยับแขนได้บ้างเมื่อเกิดความเหนื่อย นอกจากนี้การมีเพื่อน ๆ และครูอาจารย์มาเยี่ยมและถามถึงอาการอยู่เสมอทำให้คลายความกังวลลงได้บ้าง เพราะเพื่อน ๆ ช่วยนำข่าวจากอาจารย์มาบอก ไม่ต้องห่วงเรื่องสอบโดยอาจารย์จะพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ ขอให้รักษาร่างกายให้หายเร็ว ๆ

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 2 : เป็นเพศหญิง อายุ 31 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด มัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพ รับจ้างทอผ้าไหม รายได้ 5,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่ากระดูกแขนซ้ายหักเป็นแผลเปิด ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายและความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิต อาจเกิดจาก รู้สึกกลัวและตกใจที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นจนแขนหัก สิ่งที่น่าทึ่งมากที่สุดคือเมื่อแขนหักมีอาการปวดมาก ต้องยกสูงไว้ตลอดเวลา เกิดความรำคาญต้องนอนท่าเดียววน ๆ เกิดความอึดอัดและเคลื่อนไหวแขนไม่ได้เหมือนเดิม ปัญหาเรื่องการปรับตัวขณะอยู่โรงพยาบาล โดยนอนไม่ค่อยหลับ รับประทานอาหารได้น้อย คิดถึงบ้าน คิดถึงบุตร และหนักใจเรื่องการทำงานไม่สบายใจที่ต้องหยุดงาน ห่วงบุตรที่ยังเล็กที่สามีดูแลและฝากเลี้ยงกับแม่ของคนเวลาที่สามีมาเยี่ยมคนที่โรงพยาบาล

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจำ เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการให้คำปรึกษาพบว่าคะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตทั้งสองด้านลดลง อาจเป็นผลจากการที่มีผู้ให้คำปรึกษามาพูดคุยด้วยและคลายความวิตกกังวลลง รู้สึกยินดีและอบอุ่น ได้มีการสำรวจตนเอง รู้จักตนเอง ขอมรับในปัญหาตนเองมากขึ้น ได้คิดถึงการรักษาของแพทย์ก็คงต้องใช้เวลา และคิดว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายนั้นเกิดเนื่องจากความเจ็บป่วย จึงสามารถปรับตัวกับสภาพความเจ็บป่วยได้มากขึ้น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น ทำให้ความไม่สบายใจ

ลดลง นอนหลับได้พอสมควรสามารถขยับแขนได้บ้างเมื่อเกิดความเหนื่อยล้า นอกจากนี้ปัญหาเรื่องครอบครัวได้รับความช่วยเหลือจากการความช่วยเหลือดูแลบุตรให้ ส่วนเรื่องการทำงาน สามีของผู้รับคำปรึกษาได้ติดต่อเจ้าของงานคนที่ไปรับจ้างทราบแล้ว

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 3 : เป็นเพศชาย อายุ 24 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด มัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพ รับจ้าง รายได้ 3,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่ากระดูกสะโพกเคลื่อนและขาขวาหักมีแผลเปิด ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายและกายเมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิต อาจเกิดจาก ขาดความมั่นใจ ขยับไม่ได้เลย มีอาการปวดมาก ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เลยต้องอาศัยความช่วยเหลือจากญาติ

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจ่าง เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการให้คำปรึกษาพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายลดลง อาจเนื่องจากการให้คำปรึกษามาทำให้เกิดการยอมรับตนเองมากขึ้น โดยเห็นได้จากผู้รับคำปรึกษาเล่าถึงผลดีจากการปฏิบัติตามแผนการแก้ปัญหาตามแนวทางที่วางไว้ พอใจกับผลของการให้คำปรึกษา อาจเป็นผลจากการสำรวจตนเอง รู้จักตนเอง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น สามารถนอนหลับได้พอสมควร ขยับขาได้บ้างเมื่อเกิดความเหนื่อยล้า ความไม่สบายใจเริ่มผ่อนคลายลงบ้าง สนใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ได้คิดเกี่ยวกับการรักษาของแพทย์ว่าต้องใช้เวลา จึงสามารถปรับตัวกับสภาพความเจ็บป่วยได้มากขึ้น ส่วนปัญหาเรื่องการช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ผู้รับคำปรึกษาขออนุญาตเจ้าหน้าที่ให้ญาติเฝ้าได้

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 4 : เป็นเพศชาย อายุ 27 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีวศึกษา(ปวส.) อาชีพ ค้าขาย รายได้ 5,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่ากระดูกสันขาขวาหัก ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษามีปัญหาภาวะสุขภาพจิต อาจเกิดจากมีปัญหาเรื่องการปรับตัวเพราะไม่เคยรักษาตัวในโรงพยาบาลมาก่อนนอนไม่ค่อยหลับ กังวลเรื่องครอบครัวเพราะตนเองเป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องทำงานเลี้ยงครอบครัว ภรรยาตั้งครรภ์ได้ 7 เดือน สงสารภรรยาต้องเหนื่อยในการเดินทาง ทั้งยังต้องอาศัยกับบิดามารดาของภรรยา ทำงานไม่ได้เกรงจะโดนตำหนิ

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจ่าง เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการ

ให้คำปรึกษาพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความวิตกกังวลลดลง อาจเป็นผลจากการที่ผู้รับคำปรึกษาพอใจกับผลของการให้คำปรึกษา จากการได้มีการสำรวจตนเอง รู้จักตนเอง ยอมรับ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเนื่องจากความเจ็บป่วย ได้ตระหนักถึงความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อบอุนกับการที่มีผู้ให้คำปรึกษามาพูดคุยด้วยและคลายความวิตกกังวลลง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น โดยการปรับปรุงกิจวัตรประจำวัน มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง ปัญหา ส่วนปัญหาความไม่สบายใจในเรื่องครอบครัว ผู้รับคำปรึกษาให้ภรรยาเข้ามาเป็นเพื่อน ไม่ต้องเฝ้าตลอดเพราะอาจจะเกิดความเหนื่อยล้า ได้แก้ไขความรู้สึกเมื่อหน้าต่อการจำกัดการ เคลื่อนไหวด้วยการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเล่น ทำให้เกิดความผ่อนคลายรู้สึก สบายใจ สนใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 5 : เป็นเพศชาย อายุ 41 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด ประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้าง รายได้ 3,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์ วินิจฉัยว่ากระดูกสันหลังหักและมีแผลเปิด ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัด สุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกาย และความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษามีปัญหาภาวะสุขภาพจิต อาจ เกิดจากผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้ขาซ้ายใช้การไม่ได้เหมือนเดิม เพราะจะผิดรูปไปและไม่เท่า กันและมีอาการปวดและบวมมากมีแผลเปิดเป็นหนอง กลัวแผลหายช้า เป็นห่วงบุตร ต้องการให้ ภรรยาเฝ้าตลอดเพราะยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การ สะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจ่าง เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการ ให้คำปรึกษาพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายและความวิตก กังวลลดลง อาจเป็นผลจากการให้คำปรึกษาทำให้ได้สำรวจตนเอง รู้จักตนเอง เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น ยินดีและออบอุนกับการที่มีผู้ให้คำปรึกษามาพูดคุย ด้วยและคลายความวิตกกังวลลง ได้คิดหาแนวทางการแก้ไขความไม่สบายใจ โดยพยายามปรับตัว ปรับปรุงกิจวัตรประจำวัน มีความเชื่อมั่นและกำลังใจ ส่วนเรื่องความไม่สบายใจเกี่ยวกับครอบครัว ภรรยาคอยให้กำลังใจทำให้สบายใจ มีความหวังว่าอีกไม่นานก็คงได้กลับบ้าน ฝากบุตรไว้ให้นุติ ช่วยดูแล

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 6 : เป็นเพศชาย อายุ 17 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด มัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพ เกษตรกรรม รายได้ 3,000-4,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่ากระดูกขาซ้ายหักมีแผลเปิดและกระดูกสะโพกเคลื่อน ก่อนการให้คำปรึกษามี ปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้าน

ความรู้สึกว่ามีอาการทางกายและความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษามีปัญหาภาวะสุขภาพจิต อาจเกิดจากผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้ขาขวาหักและมีแผลเปิด กระดูกสะโพกเคลื่อน มีอาการปวดและบวมมาก มีปัญหาการปรับตัวเมื่ออยู่โรงพยาบาล เพราะยังไม่เคยเข้าโรงพยาบาลมาก่อน ไม่คุ้นเคยกับสถานที่ นอนไม่ค่อยหลับ กังวลเรื่องค่าใช้จ่ายจะมีปัญหาเพราะถึงแม้จะใช้สิทธิ พรบ. บุคคลที่ 3 แต่มีค่าใช้จ่ายช่วงที่ญาติมาเยี่ยม/เฝ้า สงสารบิดามารดาต้องมาเฝ้า ทำให้ทางครอบครัวต้องยุ่งมากเพราะต้องดูแลที่นา

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจำ เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการให้คำปรึกษาพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายและความวิตกกังวลลดลง อาจเป็นผลจากการให้คำปรึกษา ช่วยให้ผู้ป่วยได้สำรวจตนเอง รู้จักตนเอง ได้คิดถึงการรักษาของแพทย์ว่าต้องอาศัยเวลา เพราะเป็นการบาดเจ็บในส่วนที่ต้องอาศัยการดึงด้นน้ำหนักไปไม่ต้องผ่าตัด สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น โดยเมื่อมีเวลาว่างจะฟังเพลงหรืออ่านหนังสือเพื่อคลายความวิตกกังวล พยายามมีช่วยเหลือตนเองปรับวิถีในการดูแลตนเองในกิจวัตรประจำวัน ความรู้สึกอบอุ่นกับการที่มีผู้ให้คำปรึกษามาพูดคุยด้วยคลายความวิตกกังวลลง ส่วนปัญหาทางเศรษฐกิจบิดามารดาบอกไม่ต้องเป็นห่วง สามารถยืมเงินจากญาติและรอเงินจากพี่สาวซึ่งทำงานที่กรุงเทพฯ มาใช้ได้

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 7 : เป็นเพศหญิง อายุ 27 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด มัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพ เกษตรกรรม รายได้ 3,000 - 4,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่าข้อเท้าขวาหักและมีแผลเปิด ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ซึมเศร้า และความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษาปัญหาภาวะสุขภาพจิต อาจเกิดจากผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้เท้าขวาใช้การไม่ได้เหมือนเดิม มีอาการปวดและบวมมาก ปัญหาปรับตัวเมื่ออยู่โรงพยาบาล เพราะยังไม่เคยเข้าโรงพยาบาลมาก่อน ไม่คุ้นเคยกับสถานที่ นอนไม่ค่อยหลับ ไม่กล้าขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ และตั้งครรภ์ครั้งแรกได้ 5 เดือนจึงกังวลว่าบุตรในท้องจะได้รับความกระทบกระเทือน กลัวว่าจะไม่สามารถไปตรวจครรภ์ตามนัด แต่ได้ญาติให้การสนับสนุนโดยมารดาและสามีผลักดันมาเฝ้า

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระจำ เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการให้คำปรึกษาพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ซึมเศร้า และความวิตกกังวลลดลง อาจเป็นผลจากการให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้ป่วยได้สำรวจตนเอง รู้จักตนเอง ได้คิด

หาแนวทางการแก้ไข เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น พยายามปรับตัวให้ได้กับสภาพที่เปลี่ยนแปลงได้ผ่อนคลายความเครียดจากการอ่านหนังสือ สามารถปรับตัวกับสภาพความเจ็บป่วยได้ ให้รู้วิธีแก้ปัญหาและให้เกิดกำลังใจในการแก้ปัญหา ผู้รับคำปรึกษาได้ระบายความรู้สึกไม่สบายใจ ส่วนเรื่องการตั้งครรภ์ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสังเกตอาการที่ผิดปกติ และผู้รับคำปรึกษาสามารถตรวจครรภ์ในโรงพยาบาลขณะที่ยังไม่กลับบ้านได้

ผู้รับคำปรึกษาคนที่ 8 : เป็นเพศหญิง อายุ 27 ปี ระดับการศึกษาสูงสุด ประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้างทอผ้าไหม รายได้ 3,000 - 4,000 บาทต่อเดือน ไม่เคยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อน แพทย์วินิจฉัยว่ากระดูกสะโพกเคลื่อนและมีขาขวาหักมีแผลเปิด ก่อนการให้คำปรึกษามีปัญหาสุขภาพจิตจากแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 ด้านที่มีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานคือ ด้านความวิตกกังวล เมื่อให้คำปรึกษาพบว่าสาเหตุที่ผู้รับคำปรึกษาปัญหาภาวะสุขภาพจิต อาจเกิดจากผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้แขนซ้ายใช้การไม่ได้เหมือนเดิม เพราะจะผิดรูปไปและไม่เท่ากันมีอาการปวดบวมมาก มีปัญหาการปรับตัวเมื่ออยู่โรงพยาบาล เพราะยังไม่เคยเข้าโรงพยาบาลมาก่อนนอนไม่ค่อยหลับ และเป็นห่วงบุตรมากที่ได้รับอุบัติเหตุเช่นกันและรับการรักษาที่โรงพยาบาลใกล้บ้าน แม้ว่าอาการไม่หนักก็ตามและมีสามีคอยดูแลอยู่ ส่วนตนเองมีมารดาคอยดูแล

ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม, การทวนซ้ำ, การสะท้อนเนื้อหา, การสะท้อนความรู้สึก และการทำให้เกิดความกระตือรือร้น เมื่อได้นำแบบวัดสุขภาพจิต SCL - 90 หลังการให้คำปรึกษาพบว่า คะแนนระดับภาวะสุขภาพจิตด้านความวิตกกังวลลดลง อาจเป็นผลจากการให้คำปรึกษา ช่วยให้ได้มีการสำรวจตนเอง รู้จักตนเอง รู้วิธีแก้ปัญหาและให้เกิดกำลังใจในการแก้ปัญหา ขอมอบได้ว่าการรักษาต้องใช้เวลา จึงพยายามปรับตัวให้ได้กับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นปรับปรุงกิจวัตรประจำวัน อบอุ่น มีกำลังใจจากการที่มีผู้ให้คำปรึกษามาชูศักยภาพ ส่วนเรื่องความกังวลเรื่องที่บุตรได้รับอุบัติเหตุ ให้สามีไปเฝ้าและส่งข่าวอาการเปลี่ยนแปลงให้ทราบอยู่เสมอและบุตรก็กลับบ้านได้แล้วเพราะไม่เป็นอะไรมาก ทำให้คลายความกังวลลง